

dečovanja kongregacije in izrekel zahvalo g. ustanovitelju. Mladenč N. G., ki je vodil to slavo, je v krasno skovanih verzih slavil delo voditelja. Izvajalo se je še več primernih deklaracij in tudi pesem je zadonela iz fantovskih grl v čast Brezmadežni. S svečanostjo se je tudi vršil sestanek FKA, kjer je najprvo besedo povzel č. g. Kolenc in spodbujal k stanoovitosti. Navduševalne besede je tudi spregovoril g. Mirko Geratč iz Maribora, ki je z nekaterimi tovariši, člani stolne KA, ta dan prisel na Vurberg. — Še nekaj se mora omeniti. Delavni odsek FKA je vpriporil zadnjo novembarsko nedeljo misterij »Theophilus«, ki je zelo učinkovito vplival na občinstvo. Obilo smeja pa je rodila pritožba »Postreška Naceta Hlačnica«, kakor se je druga igra imenovala. Čeprav fantje niso nič zaslužili, vendar jim je plačan trud z velikim moralnim uspehom, ki so ga s to predstavo želi.

Velika Nedelja. Tudi letos bodo nastopili naši vrli igralci na Stefanovo popoldne po večernicah v igri »Rokovnjači«. Igra je nadaljevanje »Legionarjeve«. Ob običajni vstopnini se nudi vsem obiskovalcem prijeten užitek.

V vsako hišo, kjer je „Slovenski gospodar“, tudi „Naš dom“!

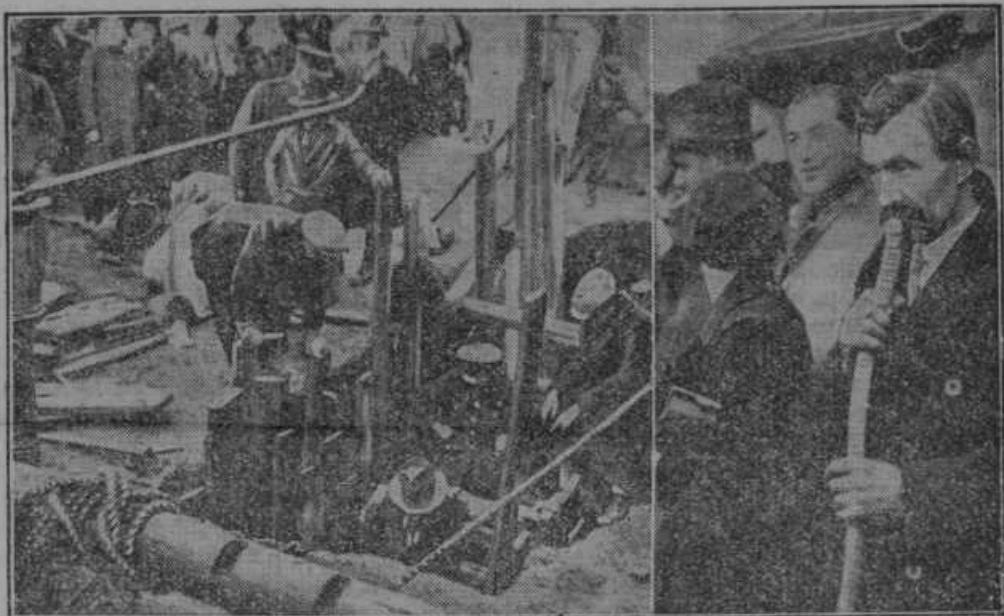
Prav redke so hiše, kjer bi ne bil naš »Slovenski gospodar« stalen in vedno dobrodošel gost. Vodnik in kašipot je našim gospodarjem, dober svetovalec v zmedenosti pojmov, ki vladajo v naših dneh. Prav te dni, ko se Novo leto bliža, bo vsak zaveden gospodar zopet obnovil naročnino ter tako oskrbel za hišo dobro katoliško čtivo. — Kakor je »Slovenski gospodar« vsakemu gospodarju in gospodinjji ljub svetovalec in učitelj, tako pa je »Naš dom« najboljši svetovalec, učitelj in vzgojitelj mladini. Vprav mladina živi danes v največji nevarnosti. Svobodomiselstvo s svojimi organizacijami si hoče osvojiti mladi rod, ga navezati na sebe in ga vpreči v svoj protiverski voz. Širijo

se kriva in zmotna načela, vse se laska mladini. Ali bo mladina nasledila tem sleparjem? Ne bo, če se bode oklenila svojega glasila. »Naš dom« bode dajal fantom in dekletom smeri za lepo in pošteno življenje, jih bo opozarjal na nevarne čeri, ki so nastavljene. Navduševal jih bo in utrjeval v dobrem! Nudil bo pošteno razvedrilo in pravo katoliško izobrazbo. Zato ne sme »Naš dom« manjkati v nobeni katoliški hiši! V vsaki hiši, kjer je »Slovenski gospodar«, mora biti tudi »Naš dom«! Matere, očetje, skrbite vas bodočnost vaših otrok! Radi bi jih ohranili zveste starim svojim tradicijam. Bog in slovenski narod! Pri tej skrbi za dobro vaših otrok v duhovnem oziru vas bo zvesto podpiral »Naš dom« kot glasilo škofijskega vodstva FKA, ki zasleduje predvsem cilj: Versko-moralno obnova podedinca in človeške družbe. **Opozorite svoje sinove in hčere na »Naš dom«!** Če

sami ne morejo si naročiti, jim ga za Novo leto naročite vi! Saj stane za celo leto samo 12 Din. Cenejšega lista za odraslo mladino ne najdete nikjer v naši državi!

Akcija za »Naš dom« se sijajno razvija. Vsak dan prihajajo seznanjeni novi naročniki. Fantje in dekleta se kosajo med seboj, kdo bode nabral več novih naročnikov. Povsod je porast! Prav posebno pa so se izkazali fantje — katoliški akcijonaši od Sv. Jurija v Slovenskih goricah. Pridobili so kar 70 novih naročnikov, ki so tudi plačali celoletno naročnino. Pa pravijo, da jih bo še več!

Kako pa je pri Vas? Potrudite se tudi vi! Pohitite z nabiranjem novih naročnikov! Teden od 23. decembra do Novega leta je teden propagande in agitacije za »Naš dom«. Prav te božične dni porabite priliko, da obiščete vse hiše, kjer veste, da je pri hiši »Sloven-

V vasi Greystones na Irskem je podsulo v 17 m globokem vodnjaku delavca. Podsuti je še živel dalje časa, a rešiti ga ni mogel nikdo. Na sliki vidimo: (levo) reševalna dela; (desno) oče ponesrečenega govori v vodnjak po cevi. — Podsuti je podlegel poškodbam.

Govorilne naprave

v železniških vagonih. Nekatera države so upeljale govorilne naprave na plošče po železniških vozovih. Ti aparati so tako urejeni, da opozarjajo potnika v gotovih presledkih na znamenitosti pokrajine, skozi katero se vozi.

Najstarejši daljnogled je bil prodan nedavno na dražbi v Londonu. Daljnogled ima urezano letnico 1648 in je delo očaljarja Jamesa Lippershney v Middelburgu.

Stroji onoga parnika, ki proizvajajo 62 tisoč konjskih sil, odgovarjajo stanju konj 821ih konjeniških polkov.

Januš Golec:

Lov na zaklade.

Ljudska povest po zapiskih rajnega prijatelja.

Do pasu je že tičal v močvirju. Kakor na povelje smo se obrnili ostali na pobeg, dokler nismo stali na trdnih gozdnih tleh. Pogledali smo za nesrečnim tovarišem, ki se je trudil z vsemi močmi, da bi izkabal iz močvare, a je le lezel vedno globeje. Zavedali smo se, da mu moramo pomagati, ga rešiti, le — kako za božjo voljo!

Spomnil sem se, da imam za pasom pritrjen laso. Vrgel sem ga proti Heimdahlu, ki se je oprijel rešilne vrvi z močjo potapljačevega se človeka. Začeli smo vleči, pa naenkrat je nekaj zamigalo od drevesa smrti proti tovarišu. Brž smo uganili, da se kotali proti Heimdahlu orjaška kača, kateri pravijo anakonda. Doseže dolžino 10 m, ni sicer strupena, a zadavi ter zaduši vsako živo stvar. Pograbil sem puško in ustrelil proti kači, ki ce je zakotalila zadeta po močvirju. Komaj je odjeknil strel, že je oživela cela močvarasta dolinica. Na stotine anakond je privrelo na dan z drevesa, iz močvirja, od vseh strani... Vse pošasti so se valile proti nesrečnemu tovarišu, sikale do nas slišno in mu grozile z odprtimi žreli... V nepopisnem strahu sem prepustil

24 laso tovarišem, ki so vlekli z vsemi močmi, jaz pa sem pošiljal med kače en strel za drugim... Streli in zadetki so nekoliko zaustavili naval golazni, a še privabili več teh pošasti...

Komaj in komaj so izvlekli smrti zapisanega Heimdahla, da je stopil na trdnjše tla, jo ubral proti nam in kače v valovitih kolobarjih za njim. Po rešitvi tovariša gotove smrti so streljali v golazen spremljevalci in morili obupno.

Šele tedaj, ko je bil na smrt preplašeni tovariš Heimdahl pri nas ob robu gozda, smo se spustili vsi v beg in z uprav zadnjo sapo dosegli konje in kašipote-domačine. Kače nam niso sledile v pragozd, a tudi mi se nismo upali, da bi si bili ogledali vrnitev pošasti k drevesu smrti.

Indijanske pripovedke o dolini molka in drevesu smrti so se izkazale kot resnične. Je ta dolinica nekako zatočišče groznih kač, ki se klatijo po močvarah braziljskih divjin. Le na sredini doline so tla trdnjše in iz teh poganja bogznanj koliko let staro drevo, po kojega vejah ter vrhah se plazijo meni in celotni ekspediciji nezabne anakonde.

Zaupani nam res strahotni doživljaj je bil edinstven in zanimiv. G. Roberts bi nam bil sigurno postregel še s katerim, da nas ni predravilo naravnost brezno zanjaje. Sicer mirni foka

ski gospodar. Vsaka hiša se naj naroči na »Naš dom«. Naj ne bo zavednega fanta ali dekleta, ki bi v letu 1935 ne bil naš naročnik! Štajerski katoliški akcijonari pokažite se, pokažite, kaj znate! Tudi dekleta ne smete zaostati, saj je tudi za vas »Naš dom«!

Vsem naročnikom, starim in novim, zlasti pa našim marljivim agitatorjem in agitatorkam, pa želimo blagoslovljeni Božič in milosti polno novo leto!

Družinska pratika!

Izredno lepo opremljena je že na prodaj. Dobite jo v knjigarnah Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in Ptuj.

Trgovci dobite izreden popust. -- Predno kupite drugod, vprašajte pri Tiskarni sv. Cirila.

kal in obdaril. Bil je velik naval, dosti joka in smeha, še naš Joško je padel na kolena in milo prosil. Bog plačaj vsem, ki so sv. Miklavžu to obdaritev omogočili! — Občina Senarska je razrešila dosedanje mrtiške oglednike in nastavila novega g. Edvarda Kocuvana iz Trotkove. — Zadnje čase je hodil po fari nek »čudodelni zdravnik«, lahkovernim ljudem je zdravil žepa in jim lajšal pot na Glunčevo njivo. — Sploh imamo vedno kaj novega. Le blato na cesti je staro in pa razvaline mostička čez Trsteniški potok, ki že dve leti zama prosijo pomoči.

Ljutomer. Vinarska podružnica v Ljutomeru priredi vinski sejem in razstavo v Ljutomeru dne 12. marca prihodnjega leta. Že danes opozarjamo vse zainteresirane na ta dan. — Vabimo istočasno vse vinogradnike iz Ljutomerskega in štrigovskega okoliša na občni zbor, ki se vrši dne 13. januarja 1935 ob devetih dopoldne v gostilni g. Resnika. Na občnem zboru bode strokovno predavanje in sklepanje o raznih predlogih v prid našega vinogradništva. — Odbor.

Ljutomer. Zapisega vojaških obveznikov iz rezerve se je vršila preteklo nedeljo v Križevcih pri Ljutomeru. Ljutomerčani smo se morali ukloniti. Ali bo ta sprememba ostala, še ni gotovo. To vam je bilo naroda ta dan v Križevcih. Prava vojska! Pa se je ta vojska razšla brez vojne. To je glavno, ker vojne si pa res ne želimo, zato je tudi ne bo. — Hujših nesreč pretekli teden nismo imeli. Pač pa: mestni pismošoj g. Potočnik je včeraj padel s kolesa in si v gležnjih zlomil desno nogo. Prepeljali so ga v bolnico v Mursko Soboto. — Novo leto se bliža, ko bo treba znova naročiti razne časopise. Ljutomerčani, za nas naj velja to načelo: v vsako hišo en časopis, ali dnevnik »Slovenec«, ali pa tednik »Slovenski gospodar«, v vsako hišo en nabožni list, kateri vam bolj ugaja, v vsako hišo Mohorjeve knjige! Pri Mohorjevih smo letos zelo nazadovali. To moramo z agitacijo popraviti in doseči nekdanje število naročnikov. — Knjižnica naše Ljudske čitalnice v Katoliškem domu ti bo krajšala dolge zimске večere. Poslušaj se te naše knjižnice, pridni in se vpiši kot član društva. Porabi prosti čas za svojo izobrazbo. Knjižnica je odprta vsako nedeljo po

St. Peter pri Mariboru. »Slovenski gospodar« je že dobil nekaj novih naročnikov, ravnoto tudi »Naš dom«. Tako je prav! V vsako hišo mora priti naš časopis! So pa še ljudje, ki si sproti tedensko kupujejo časopise in to iz dobrih naših družin, in kakšni so ti časniki? Niso za verno naše ljudstvo. Čitajte le »Slov. gospodarja« in »Naš dom« ter »Slovenca«. Drugih časopisov pa si ne kupujte, še manj pa jih naročujte! Le enemu gospodarju zmoremo služiti in le enega ljubiti: ali Boga ali pa satana. Slab časopis je nesreča in poguba za krščansko hišo; je volk v ovčji obleki.

St. Peter pri Mariboru. V Metavi je umrla 31letna bivša viničarka Damiš Marija. Tek svojega življenja je srečno dokončala, z Bogom spravljena je tudi v Bogu mirno zaspala. Dobri ženci, ki v življenju ni imela zemeljske poti posute z rožicami, naj bo Bog dober plačnik! — V mariborski bolnici je umrl 54letni viničar iz Metave Lorber Franc, rodom od Sv. Jurija v Slov. goricah. Naj počiva v miru!

Sv. Martin pri Vurbergu. Tužno so doneli naši zvonovi prvi teden tega meseca, ko so zvonili kar samim možem zadnje slovo. Dne 2. decembra smo pokopali ob veliki udeležbi občanov Franca Lešnika, posestnika in mlinarja v Spodnji Koreni. Rajni je leta 1923 prodal posestvo pri Sv. Martinu ter kupil v Spod. Koreni zraven svoje rojstne hiše posestvo, ki ga je v tedajnih razmerah drago plačal. Kljub

temu je postavil nov mlin, katerega je stavil in izdelal sam. Naj mu bo Bog usmiljen sodnik, celi Lešnikovi hiši pa naše globoko sožalje! V Spodnjem Dupleku pa smo spremljali k zadnjemu počitku Rajšp Antona, bivšega posestnika, zdravnika živine, moža, ki ti je ozdravil zlomljeno roko ali nogo, ter je v prvi pomoči veliko storil za dobrobit bližnjega. V Zgornjem Dupleku pa je zatisnil trudne oči Martin Mihelič, posestnik in bivši brodar, vrli mož globokega narodnega prepričanja. Vaš poročevalec se je kot mlad fant vozil čez Dravo, rajni Martin mu je kaj rad dal naše časopise na razpolago, zlasti »Slovenskega gospodarja«. Naj v miru počiva! — Pri Sv. Martinu je zlobna roka po trikrat podtaknjem požaru zažgala gospodarsko poslopje Kumer Karola. Škoda znaša 110.000 Din, zavarovalnica ni krta niti za polovico. Bog daj izslediti pravega krivca, ki dela našim Martinčarjem toliko skrbi!

Sv. Martin pri Vurbergu. Pri nas je v petek ob 11. uri ponoči izbruhnil veliki požar, ki je posestniku Kumer Darku upepelil velikansko gospodarsko poslopje. Domača gasilska četa je bila takoj na mestu požara pod vodstvom častnega načelnika Kostajnske Janka in načelnika Toplak Gregora. Posrečilo se je ogenj lokalizirati ter tako ohraniti stanovanjsko hišo in sedem objektov najbližjih sosedov. Delo gasilske čete je bilo požrtvovalno in vsled velikega pomanjkanja vode zelo oteženo. Sosednih gasilskih čet ni bilo, ker vsled goste megle niso zapazile ognja. Sumi se, da je bil ogenj podtaknjen.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. V nedeljo dne 9. decembra so naši šolarji Marijinega vrta imeli veliko veselje. Sv. Miklavž jih je obis-

se je zaganjal v nekaj, kakor bi nas hotel svariti pred nevarnostjo.

Pogreli smo znova govornice, da mogoče le čuvajo indijanska bitja zaklad, pa so ostala doslej zagonetno prikrita vsem belokožcem, ki so stopili na otok. Ni izključeno, da nas kedo res opazuje, zalezuje in preži na priložnost, da bi se nam osvetil. Pes ne bo lajal tja v en dan. Po dolgem razglabljanju smo se po umirjenju psa podali vsi na delo. Od morske obali smo nanosili peska in posuli z njim okolico daleč na okrog. Delali smo dobre tri ure, predno smo legli k počitku. Ščene je hotelo po naši vrnitvi za vsako ceno ven, je godrnjalo ter se repenčilo do posina jutrajne zarje.

Spali smo dolgo v jutro in smo se še zbudili vsled pre malo spanja skelečnih oči.

Naš kuhar, ki je vstal prvi in šel v potok po vodo, nam je javil, da je videl v pesku par sledi голе človeške noge. Nekdo je moral voglariti krog šotora, ko smo vsi spali. Po sveže natrošenem pesku je zaval k potoku in se odstranil po strugi proti morski obali.

Naš ogled na lico mesta je potrdil kuharjevo izsleditev. Pripovedka o skrivnostnih čuvarjih indijanskega zaklada ni izvita iz trte. Naš čuječi foks se tudi ni motil in ni lajal na luno. V očigled novi ter nevidni nevarnosti nas je vse

spreletel strah. Sklenili smo, da bomo skrbno na straži. Ni šment, da bi ne razvozljali uganke z neznancem, ki nas opazuje v nočeh, zalezuje in bogznaj kaj namerava. Na vsak način smo obljubili, da bo vsak izmed nas višjih članov vsaj prve večere stražil od mraka do jutra po par ur.

Taisti dan po odkritju zagonetnih stopinj smo ogledovali po otoku svet, o katerem je bilo količkaj upanja, da bi znal pod zemljo tičati zaklad. Izbranih šest mest smo označili s koli in tamkaj smo nameravali začeti s kopanjem in sicer počasi in z raziskovanjem zemeljskih plasti. Največ upanja smo imeli s par kotanjami nekoliko dalje proč od potoka, ki še niso bile razkopane in so nudile nekaka naravna skrivališča. Vse smo pripravili, da pričnemo drugo jutro s smotrenim delom in razkrijemo, ako se sploh kaj skriva pod zemljo in kamenjem na otoku.

Do tega mesta segajo lastnoročne beležke rajnega prijatelja Jožeta. Sklenil je pokojnikov dnevnik v angleščini g. Edward Roberts in se glasi takole v slovenskem prevodu:

»Usodepolno noč pred dnevom, ko bi naj bili pričeli z iskanjem zakopanega bogastva, je Campbellov foks zgodaj zvečer silil ven in hotel na vsak način med skalovjem proti vrhu hriba k razvalinam. Gospodar ga je pridržal s silo v

Kip svobode

v Njujorku se dviga 93 m nad morjem. Njegova teža znaša 225.000 kg. Po notrajnosti kipa peljejo stopnice v glavo, v kateri je prostora za 40 oseb.

V severnoameriški državi Minnesota

je nad 1000 večjih ter manjših jezer, ki so preostanki ledene dobe.

Prestolnica Madžarske Budimpešta

je ječala celih 200 let pod turškim jarmom.

V neki vasi na Bavarskem

so se rodile tekom 10 let samo deklice. Pred kratkem sta pa zagledala luč sveta dva dečka kot dvojčka.

smi maši. — Meškovo igro »Henrik, govavi viteza«, ponovimo šele na dan Sv. Treh kraljev dne 6. januarja. Vabimo Vas že danes, da tega dne obiščete naš katoliški dom! — Vesele božične praznike želi vsem prijateljem »Slovenskega gospodarja« — dopisnik.

Osluševci pri Veliki Nedelji. Kruta smrt nam je iztrgala po dolgotrajnem bolehanju vsem priljubljenega ter daleč okrog znanega Jožefa Poplatnika, 76 let starega užitarja v Osluševcih pri Veliki Nedelji. Bil je vzoren vzgojitelj sedmih otrok, kateri so že povzročili preskrbljenosti. Bil je pa tudi neustrašen borilec v teh kritičnih časih za katoliško vero. Hladna zemljica naj mu je lahka! Ostalim žalujočim naše iskreno sožalje!

Velika Nedelja. Posebna novost je v naši fari. Pod vodstvom našega vrlega učitelja se je ustanovila pri nas »šolska kuhinja«, ki že prav živahno deluje. Sleherni dan opoldne dobil topel obed do 200 otrok, ki so oddaljeni od šole, da ne morejo v opoldanskem odmoru domov. Kakor čujemo, so vsi otroci prav zadovoljni s hrano. Z ozirom na vevlažen zdravstveni moment je potrebno, da vsi priskočimo tej novi ustanovi, kolikor je v naših močeh, na pomoč! Ne za nas, za naš mladi rod gre. Vsakovrstne prispevke prejema »šolska kuhinja« v vsakem času.

Čadram. V dneh od 9. do 17. decembra se je obhajal v naši župniji sv. misijon, ki so ga vodili očetje kapucini iz Celja. Namen mu je bil proslaviti 1900letnico trpljenja in smrti našega božjega Zveličarja z največjo cerkveno slovesnostjo, pa tudi v največjo duševno korist župljanov. Udeležba je bila izredno obilna, razdelilo se je nad 3000 sv. obhajil. Tudi iz sosednih župnij so prihajali ljudje kakor k pridi-gam, tako tudi k drugim pobožnostim. O pri-liki misijona so se opravile ob najštevilnejši udeležbi svetoletne procesije in za dobitve od-pustkov predpisane molitve. Sklepni govor, ka-kor tudi zadnjo procesijo je imel v nedeljo po-poldan domači g. župnik, ki je vso župnijo po-svetil presv. Srcu Jezusovemu.

Šmartno pri Slovenjgradcu. Ob enih je pre-jela zadnjo popotnico in ob devetih zvečer je odločila palčko romanja po tem svetu Špeg-lova Micka, katero ste poznali in ljubili. Po-grešala jo bo Marijina družba, katere vedna in

dobra članica je bila nad 25 let, Katoliška ak-cija, razni odseki Marijine družbe, pri katerih se je udeleževala. Velike so njene zasluge za katoliško časopisje; vneto in vztrajno je agitirala zlasti za »Slovenskega gospodarja«. Ma-rijine družbenke so rajnico ogrnile z zelenjem in cvetjem, ki ga je tako ljubila. Njena naj-ljubša pesem »Rasti, rasti rožmarine« se je ures-ničila. Mnogoštevilni pogreb je pokazal, kako je bila priljubljena rajnica med vsemi. Njeno vzorno in dela polno življenje je res vredno vzgleda! In tam na mirodvoru je zijal črni grob in hlepel po novi človeški žrtvi. Pokril je telo za vedno k pred 16 leti umrlemu bratu. Z Bogom, teta! Na svidenje nad zvezdami!

Vransko. Dolgo se je smrt izogibala Brišni-kovega doma na Brišah in milostno prizana-sala staremu Brišnikovemu »ateju«. Pretekli petek ponoči pa ni mogla več mimo, ampak je stopila v hišo in ateju mirno zatisnila tru-dne oči. Rajni Andrej Brišnik je bil najeta-rejši vranski faran. Dočakal je izredno viso-ko starost in preminul v svojem 95. letu. Ro-dil se je dne 29. novembra 1840. Pred 26 leti mu je umrla žena, s katero sta imela 11 otrok in sicer 10 hčerk in 1 sina, ki pa je po poldru-gem letu umrl. Sedaj še živi 6 hčerk. Ena iz-med njih se je poročila s Tomišekom in pre-zvela dom. Toda njen mož je kmalu umrl in stari atej je moral zopet prijeti gospodarstvo v roke. In to je on dobro umel. Saj je bil pri-den in marljiv kot mravlja. Razen tega je bil tudi dolgih 18 let cerkveni ključar farne cer-kve in ravno tako dolgo ključar podružnice Marije za Črto. Dolgo časa je bil tudi občinski odbornik. Eno posebno željo pa je še imel: dočakal bi bil rad novo sveto mašo svojega vnuka Franceta Tomišeka. Vendar pa je že sam večkrat podvomil nad tem, češ, da ga bo smrt prej pobrala. France zdaj služi kot bogo-slovec-četrtletnik svoj vojaški rok v Nišu. Vsemogočni naj poplača Brišnikovemu ateju njegova dobra dela in mu podeli večni mir, ki ga v življenju zaradi svoje delavnosti ni poznal.

Laški okraj. Zadnje čase večkrat čitamo po časnikih poročila o zmanjšanju brezposelnosti in da se svetovna gospodarska kriza olajšuje itd. To bi seveda človek sodil, posebno če smo videli večjo zaposlitev na železnici, kako so

Knjižnica Sl. gospodarja.

Zemljiška knjiga Din 5.—

Kako si sam izračunam davek Din 4.—

Zaščita kmetov Din 5.—

Naročniki »Slov. gospodarja« dobijo vse zvezke te knjižnice za polovično ceno. V letu 1935 bo izšlo še precej teh knjižlic, tako da bodo naročniki »Slov. gospodarja« s to ugodnostjo prihranili celotno naročnino in še več! Zato priporočamo vsem, da ostanejo naročniki »Slovenskega gospodarja« ter tudi drugim povedo o tej ugodnosti!

Naročniki, naročajte knjižlice na naslov: Uprava »Slov. gospodarja« Maribor, Koroška cesta 5, in pri-stavite, da kot naročnik plačate le polovico. Ostali pa na naslov: Tis-karna sv. Cirila v Mariboru in v Ptuj.

meseca novembra delali na progi celo ob ne-deljah. Pri kmetem stanu v našem okraju pa moramo ugotoviti, da se kriza ne zmanj-šuje, ampak vedno hujše nastopa. Imeli smo zadnja tri leta krize še razmeroma dobre le-tine. Letos pa je vsled deževja letina skoro po-vsod precej slabša od lanske. Samo fižola in sena se je več pridelalo kakor prejšnja leta, vse drugo je letos slabše obrodilo, posebno še ozimina je bila marsikje slaba. Najhujše pa smo kmetje prizadeti vsled zopetnega padca cen goveji živini in svinjam. V avgustu se je cena lepim volom držala še okrog 4 Din za 1 kg žive teže, je sedaj zopet padla na 3.50 Din, sicer pa itak ni nobene kupčije, že par mesecev se iz našega okraja ni nič izvažalo. Marsi-kateri kmet v jeseni najlažje opita govejo ži-vino, ker ima na razpolago različna krmila sedaj pa ne more prodati, ker nihče ne kupi-je. Še slabše je letos s svinjami. Prejšnja leta

Znamenje miru in sprave.

V bližini prestolice ameriških Združenih držav Washingtona in sicer v kraju Chohalis je na visokem drevesu med vejevjem že danes povsem zaraščena puška kot znamenje mi-ru ter sprave med be-lokožci in Indijanci.

Država brez premogov-nikov

je Italija, ki uvaža ves premog iz inozemstva.

Na Angleškem

pride takoj za kraljem in za člani kraljeve rodbine nadškof iz Canterbury, ki kralja krona. Sledi mu lord kanceler, najvišji sod-nik v kraljestvu, nato čuvar velikega pečata, na tem pride jorški

šotoru, pač pa smo določili s kockami red, po katerem smo hoteli stražiti ter opazovati okolico celo noč. Tovarišu Jožetu je prisodila kocka stra-žo od 11. do 1. ure. Vsak je vzel seboj na opazo-vanje puško ter samokres. Kmalu po polnoči je padel strel iz Jožetove puške, nato njegov obupen klic in vse je potihnilo...

Strel in krik sta pognala na noge naš celi ta-bor. Iskali smo sem ter tja, klicali, iskali, a ni-kjer žive duše! Campbell je spustil od nestrpnosti drgetujočega psička, ki je zacvilil, zalajal in jo ubral v najhujšem diru med kamenjem proti vrhu. Med dvema skalama je obstal, zatulil bo-lestno v zrak in se ozrl proti nam, kakor bi nas vabil na ogled.

Šli smo eden za drugim v prebriski zavesti, da je zadela tovariša nesreča. In res... Prizora med obema pečinama ne bom pozabil nikdar! Ubogi Jože, ležal je na hrbtu, globoko v vratu mu je tičala strellica, obraz mu je bil strašno spa-čen, oči odprte, iz rane je curljala kri, s prsti se je zagrebel v smrtnem boju v pesek, puška je bi-la dalje proč...

Precej časa smo stali krog mrliča nemi, pre-strašeni vsled nenadne izgube ljubega tovariša, katerega je končala smrt, kakoršne si ne bi na-dejal nikdo.

Prvi se je upal k žrtvi Campbell. Potipal je

inženerja na srčno stran in odkimal — prijatelj je že bil mrtev. Skušal je izvleči puščico, ni šlo lahko, moral je potegniti z obema rokama. Stre-lica je bila cela iz trdega lesa in opremljena s perjem. Ni bila izpihnjena iz cevi, ampak izstre-ljena s pomočjo loka. Iz zevajoče rane je počasi iztekala kri. Ko smo hoteli dvigniti truplo za pre-nos, je že bilo otrpnilo, kakor bi bil ležal mrlič nekaj ur. Brezdvomno je bila puščica zastrup-ljena in radi tega je zvil ude krč, ki se je spre-menil v takojšnjo otrpjenost.

Po kolenih smo preiskali ter pretipali vse naokrog, da bi zvedeli za kako sled za skrivnost-nim morilcem — ni nam uspelo. Nepojasnjeno je ostalo nam in bo tudi zanamcem: Na koga je streljal Jože in kedo ga je prehitel z izstrelom smrtonosne strelice?

Tako žalostno in zagonetno preminuli nam je bil krvav dokaz, da nismo sami na otoku. Pe-ruanski državni zaklad, ki se skriva bogznaj kje, je zastražen in sicer od potomcev starih Inkov, od Indijancev. Koliko jih je in kje da so, nismo niti skušali zvedeti.

Jožeta smo naložili na čoln, ga prepeljali z zakladnega otoka na sosedni otočec, kjer smo ga zakopali in zložili nad grobom visoko piramido iz kamenja.

Skrivnostna smrt je tolikanj prevzela našo

smo v jeseni prodajali svinje še po 9—10 Din zaklane teže kg, letos je cena 7—8 Din in še nihče ne vpraša. Svinje za mast in speh pa se uvažajo iz Hrvaškega, ker naše svinje letos vsled pomanjkanja žita nimajo dovolj masti. Seveda, če kmet nima koruze za kruh, je ne bode krmil svinjam. Zato pa zahtevamo mi kmetje svojo stanovsko zbornico, kot jo že imajo drugi stanovi.

Rajhenburg. V sredo dne 12. decembra je obhajal župnik naše lurske bazilike g. konz. svetnik Josip Tratnik, svojo 60letnico. Ob šestih zjutraj je daroval v baziliki Gospodarju življenja sveto daritev in mu zapel slovesni »Te Deum«. O našem g. jubilarju je že več pisal zadnji »Slovenski gospodar«. Naj omenimo danes samo to, da je bil g. svetnik Tratnik kot neustrašen borilec za dobrobit ljudstva že večkrat kamen spodbite nekaterim »patriotom«. A on ni klonil nikdar, ker »junak pač živi zato, da trpi, da smeh gra mu v obeh, če tudi boli.« Ob 60letnici pa kličemo našemu g. župniku v imenu vseh faranov: Bog Vas ohrani še do poznih dni življenja, Bogu v čast, narodu v korist! — Letos je obletnica, ko so nam podrlili kapelico pri mostu. Obljubili so sicer takrat merodajni gospodje, da nam bodo takoj postavili novo kapelico, a kapelice pri novem mostu še danes ni. Apeličmo na našega gospoda župana, naj poskrbi, da se kapelica postavi, kakor je bilo to takrat obljubljeno! Kapelica je stala tam že stoletja, mnogo rodov jo je poznalo in tudi sedanji rod je ne bo pozabil.

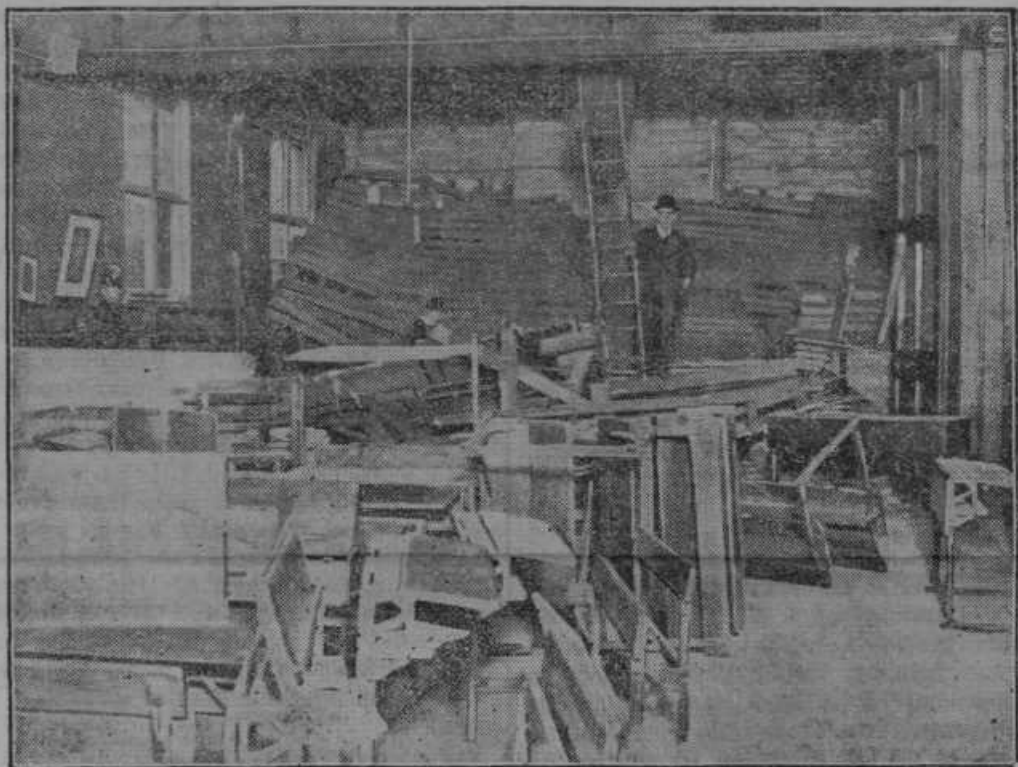
Daljnovidno gledališče.

Kakor so pisali listi, bodo v Blackpole-u na Angleškem odprli nenavadno gledališče. V gledališču, ki bi ga lahko imenovali daljnovidno, bodo udeleženci gledali prizore, ki se bodo odigrali na neki irski slovesnosti. S posebnimi pripravami bodo prenašali slike z narodne veselice na Irskem v gledališče na Angleškem. To je gotovo zgodovinski dogodek prvega reda. Začudenje je prav tako veliko, kakor tedaj, ko so ljudje prisostvovali prvi kinematografski predstavi. Uresničile so se sanje veli-

kih sanjačev, kakor je bil Francoz Jules Verne.

Dolgo se je človeški um trudil, da uresniči te sanje. Ali ni zabavno gledati v Londonu ljudsko veselico, ki se prav v tistem času vrši na Irskem? Ali prisostvovati konjskim dirkam v Derbyju, v gledališču v Dublinu, ki je kakih 100 km oddaljen. Kmalu se bo to vsakemur zdelo tako priprosto in navadno, kakor se danes prav nič ne čudi zvočnemu filmu. Toda zadeva vendar ni tako enostavna. Treba je bilo mnogo časa, preden so raziskovalci ta nenavaden izum uresničili. Misel je v zvezi z odkritjem, da ima element »zelen« nenavadne električne lastnosti. Že pred

desetletji so ugotovili, da ta element odvaja v večji ali manjši meri električni tok glede na to, ali je močnejše ali pa manj razsvetljen. Na podlagi tega opazovanja so prišli na te zelen-celice in pozneje foto-celice, ki so jo odkrili v istem času, kakor brezžični brzojav. S svetlobnim žarkom so odtisnili podobo, ki naj bi jo brzojavno prenesli. Temne točke na sliki so zadržale več svetlobe kakor svetle. Ko so ta žarek uravnali na foto-celico, je izločil električni tok silo, ki se je stopnjevala, oziroma padala v zvezi s svetlobno močjo točke na sliki. Te električne sunke lahko oddajamo po žici ali brezžično v daljavo in če tako prenesemo vse točke, svetlo

Nesreča pri božičnem koncertu v angleškem mestu Liverpool. Pod se je udri pod težo 500 oseb, ki so prisostvovali božičnemu koncertu v zgoraj imenovanemu mestu. Ranjenih je bilo 211 oseb.

delavce kopače, da so izjavili z vso odločnostjo, da ne bo prijel nobeden za kramp in ne za lopato. Peruansko zlato se naj skriva kje in kako globoko hoče, življenje jim je ljubše nego smrt!

Z našo radijo-postajo smo odposlali v luko San Pedro klice, naj pride takoj po nas naša jaha, ker smo v nevarnosti.

Prestavili smo po pogrebu naše bivališče z zakladnega otoka na sosednega, kjer smo ostali v prav dolgočasnem brezdelju do prihoda ladje. Opazovali smo gibanje na prejšnjem otoku dan in noč, a niti eden ni opazil kaj sumljivega.

Odpeljali smo se praznih rok, spremljani od žalosti radi prebrideke zgube ljubega tovariša in s sklopom, da nobeden od nas ne bo več stikal za zlatom, katerega se držita prokletstvo in smrt!

Najnovejša časopisna poročila o skrivnostnem peruanskem zakladu na Cocos otokih pravijo, da zagonečno zastraženo zlato še ne bo imelo miru pred pohlepno človeško roko. Pripravljajo novo ekspedicijo iz Amerike. Najnovejšo raziskovalno opremo bosta vodila severni raziskovalec kapitan Frank Worsley in poročnik Jožef Russel Stenhouse. Prodreti nameravata do zaklada po povsem novih potih. Vzela bosta seboj elektromagnetične aparate, kakor tudi radiovalovne priprave, ki bodo takoj pokazale, ali je

na kakem mestu večja množina kovine. Ti aparati so občutljivi na razdaljo 400 m. Če bi torej na primer potres tako prevrnil zemljo, da bi zaklad zlezal tudi 400 m pod zemljo, ga bodo ti aparati zasledili. Ekspedicija vzame seboj tudi letalo, s katerim bodo prinašali na otok živila. Če jim sreča na otoku Cocos ne bo mila, se odpeljejo raziskovalci na bližnje otoke, kjer je tudi zakopano zlato morskih roparjev. Poleg tega leži ob ekvadorijanski obali v morski globini velika španska ladja, ki so jo potopili morski roparji in na kateri je bilo naloženega mnogo zlata in srebra. Stenhouse in Worsley hočeta priti tudi do tega zlata.

Pomenljiva za današnje razmere je sledeča ponudba: Oba morskata junaka sta prejela na stotine pisem mladih deklet, ki so se ponudile, da bi sodelovale pri ekspediciji kot kuharice, natakarice in postrežnice. Toda na njihovo veliko žalost sta se raziskovalca postavila na stališče, da na njuni ladji ni prostora za ženske.

nadžkof in temu še le sledi ministrski predsednik.

Poljedelstvo in živinoreja

sta na Danskem na najvišji stopnji v Evropi. Cela Danska ima 2 in pol milijona prebivalcev in ravno toliko goveje živine ter konj. V Nemčiji pride na 1 osebo le 0,4 koma goveje živine.

Hotel iz stekla.

V Doncastru na Angleškem so otvorili v zadnjem času hotel, ki je povsem iz stekla. Stava ima ravno streho, zunanje stene so iz rdečkastega in modrega stekla. Tla po sobah, stropi, stene, vse je iz stekla.

Širite „Slov. gospodarja“!